

de områder, hvor den er for høj i forhold til kvaliteten?

Den tredje ting, jeg vil spørge om, er, om hr. Jacob Buksti vil garantere, at princippet om den omkostningsbestemte leje vil blive fastholdt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var skrap kost i valgkampens sidste dage, da man så, at regeringen var skræmt, fordi vælgerne så ud til at give dem det røde kort. Med statsministeren i spidsen mobiliserede man hele den socialdemokratiske koncern, lejerne, boligbevægelsen, med usande påstande. Det første, man hører den nye boligminister sige – og jeg blev så forbavset, at jeg satte mig til at skrive det ned – var: Hvis huslejerne nogle steder er for lave, skal de sættes op.

Hr. Jacob Buksti har så i dag som socialdemokratisk ordfører fortalt, at det, det i grunden går ud på, er, at boligministeren ikke har forstået noget af det hele, og nu skal han forklare os det. Altså forslaget går ud på, at en udlejer får mulighed for at aftale prisen med lejeren ved genudlejning, hvis der har været forbedringer.

Forskellen mellem den udtalelse og lovforslag nr. L 73 vil jeg gerne have at hr. Buksti forklarer os. Man kan ikke gradbøje ordet »frit«.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Blot til fru Kirsten Jacobsen: Det eneste, jeg kan konstatere, er, at det kan man åbenbart. For det, som fru Kirsten Jacobsen gradbøjer, er fri huslejfastsættelse i al almindelighed ved genudlejning; det var jo det, lovforslag nr. L 73 gik ud på, mens det, der her er tale om, er en revurdering af sammenhængen mellem pris og kvalitet for en særlig kategori af lejligheder helt i overensstemmelse med de regler, som vi tidligere har vedtaget sammen med andre gode og fornuftige partier.

Det er et spørgsmål om, hvorvidt man skal ind og vurdere ca. 5 pct. af huslejemassen eller samtlige lejligheder. Det er det, det handler om. Og det kan man så forholde sig til eller ikke forholde sig til. Der pilles ikke ved begrebet omkostningsbestemt husleje; der pilles ikke ved spørgsmålet om huslejenævn; der er ikke tale om en fri huslejfastsættelse.

Så blot det, at for os er det afgørende, at der i regeringsgrundlaget står, at initiativer vil være socialt afbalancerede og tilgodese behovet for

en større indsats for vedligeholdelse og forbedring af ejendommene. Den økonomiske balance mellem boligformerne skal opretholdes. Sådan!

Så endelig til fru Henriette Kjær om pengepungens tykkelse og sygehusene og det offentlige sygehussystem og alle de penge, vi skal give. Jamen altså, det er jo denne regering og det flertal, vi har haft, som har givet flere ressourcer til sygehus- og sundhedssystemet, mens tidligere regeringer har skåret ned.

Det, vi vil, er, at vi vil indfri løftet om kortere ventelister til sygehusene i samarbejde med amterne, som har gjort en stor indsats for at sikre borgerne en bedre service. Men penge alene – og der skal flere penge til – løser ikke problemet på sygehusene. Målet er, at patienterne oplever et sundhedsvæsen, der leverer hurtigere og professionel service og er præget af respekt for det enkelte menneske.

Endelig til hr. Villy Søvnald om disse farlige antydninger af et kommende forfærdeligt indgreb i forhold til den kommunale økonomi: Jeg kan berolige hr. Villy Søvnald og hans blodtryk med, at det, det handler om, er simpelt hen bare det, at man har de almindelige, tilbagevendende forhandlinger om den kommunale økonomi, og i de forhandlinger indgår der altså også drøftelser om, hvordan man sikrer sig, at de aftaler, man har indgået, overholdes.

Formanden:

Vi er nu foreløbig oppe på 24 korte bemærkninger. Jeg vil derfor henstille, at deltagerne i debatten højst beder om ordet to gange.

I næste omgang er det hr. Aage Frandsen, hr. Søren Kolstrup, hr. Keld Albrechtsen og fru Ulla Tørnæs.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Vi har i SF med interesse set afsnittet i regeringsgrundlaget om skattepolitikken. Vi synes, der er mange fornuftige ting i det. Der er også nogle ting, som vi ikke er så begejstrede for, og der er noget, der er meget uklart. Jeg kan godt nævne det, som vi er ganske begejstrede for: Det er, at man taler om en bredere skattebase, at man lukker skattehuller, og at man skal have mere skat på ressourcforbrug og miljøbelastning.

Men så nævner man også – og det er det uklare – at der skal ske en reduktion i marginals-katterne, altså i skatten på den sidst tjente krone. Hvis marginals-kat er det, man taler om?